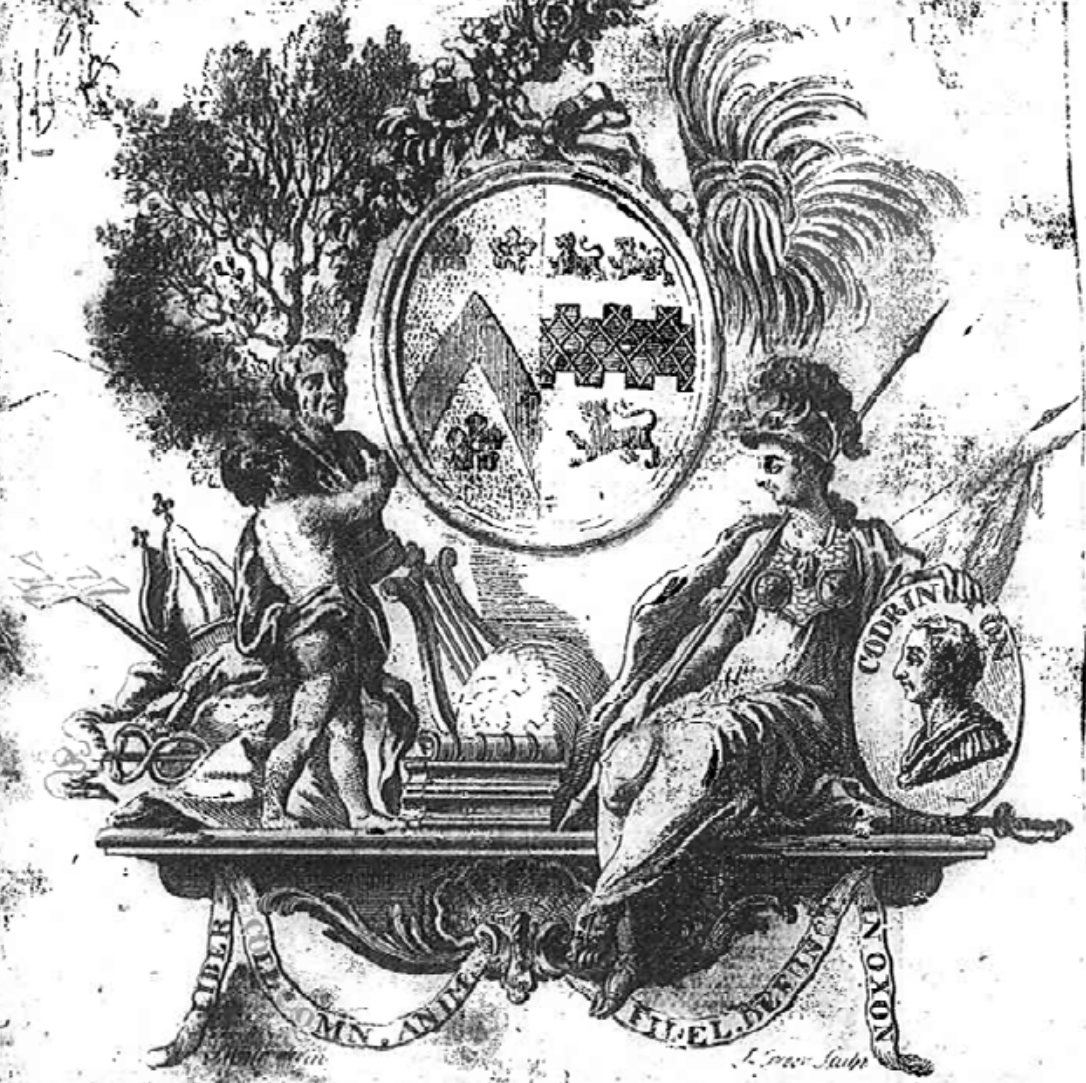

Voltaire **CLRE II** *1762*

Libra Collegii S^{ci} Animarum
Fidelium Defunctorum
S^{ci} Petri.

...plam... deo... misit senex & cecus...
...suo... de...
...feliciter...
...Thomas humilem...

...qua lex...
...librum tibi...
...tristis...
...phelus...
...virtute...
...lumen tibi...
...pateat...
...videre...
...in mente...
...defectus...
...studia...
...cuius...
...per se...
...gesta tibi...
...labore...
...diffone...
...patriem...
...gracia...
...visus...
...dugit...
...totum...
...morantem...
...suffragia...
...generosa...
...littere...
...novella...
...sunt...
...Thomas...
...remotus...
...legi...
...resinas...
...pura...
...repressit...
...increta...
...exempla...
...recedet...
...futura...
...rependit...
...est...

Cap.
Cap.
Cap.
Cap.
Cap.
Cap.
Cap.
Cap.
Cap.

Tertius opusculi principio intendit composuisse describere qualiter fortiter
 rursus impetiose contra ingenios et nobiles regni insurrexerunt. Et
 quia res huiusmodi velut monstrum terribilissimum fuit et horribilissimum
 per se per sompnum vidisse Euerstus vulgi turmas in Euerstus
 bestiarum domesticarum transmutatas. Sicut tamen quod ille bestie domesticas
 a sua domesticis natura crudelitates ferarum sibi presumpserunt. De
 cunctis vero ex quibus inter homines talia contingunt enormia tractant
 ulterius sibi distinctiones libelli istius qui in septem distinctas partes
 prout inferius locis suis emittendis apparebit ..

„ Sequitur prologus ..

„ Capitula libri primi ..

- Cap. I.** Hic declarat in primis sub cuius Regis imperio in quibus etiam
 mensis et anno ista sibi accidentia cuius tenor subsequitur continet
 debet conveniat insuper sibi illis quos esse solebat fertilitatem terre
 illius ubi ipse tunc fuerat in qua ut dicit omnium quasi terram bellicae
 pariter convenerunt. et loquuntur ulterius de amenitate temporis necno
 et de sua serenitate que tunc tamen sompnum minus horribile pre
 cedebat ..
- Cap. II.** Hic incipit sompnum ubi quodam sic avarus dicit se variis vulgi
 turmas vidisse quare primam in similitudinem asinorum imitari subito
 speculabatur ..
- Cap. III.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in boues vidisse
 imitari ..
- Cap. IV.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in porcos vidisse
 imitari ..
- Cap. V.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in canes vidisse
 imitari ..
- Cap. VI.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in murellos
 et vulpes vidisse imitari. Sicut murellos ut seruos domesticos dicit
 vulpes quia fures raptis ubique canolis liberi tunc eos comitebant ..
- Cap. VII.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in aues domesticas
 vidisse imitari quibus dicit quod bubones quasi predones commixti
 associabantur ..
- Cap. VIII.** Hic dicit se per sompnum quandam vulgi turmam in mustas et rantes
 vidisse imitari ..
- Cap. IX.** Hic dicit se per sompnum vidisse quod quando omnes profane furie in
 unum exierunt congregate quidam Sacerdos ante Anglice dicit qui
 vulgare dicitur dicit presumpserit sibi statum regnum alios et in
 rei veritate ille dicit fuit dux eorum ..
- Cap. X.** Hic dicit se per sompnum vidisse progenies Chabon masculinis vni
 cum mulierum seruos imper Regis dicit quos dicit ut bestias
 imitari furus supradictis associari ..
- Cap. XI.** Hic dicit sibi visionem sompni qualiter accitit uocant et eorum
 voces Euerstus et horribiles. Sicut etiam de Johanne Valle presbitero
 qui eos ad eum sibi instigabat et quasi propheta inter eos
 reputabatur ..

*Libro prologio dicitur sicut dicitur
 de rebus et de rebus*

- Cap. vii.** Hic dicit secundum visionem sompni qualiter furis superbiae precoces sibi et tribunos constituebant et quomodo senes et iuvenes eos fuerunt trucidati ..
- Cap. viii.** Hic dicit secundum visionem sompni qualiter et quomodo de furis nisi gante simbolo et rouam Troiam id est ciuitatem Londoniae ingressi sunt nam sicut Troia imper seditioni erit ita ista Ciuitas protulit quasi omni consolatione destituta pro dolore penitus ignominiosa permansit ..
- Cap. ix.** Hic tractat secundum visionem sompni quasi per figuram de morte Gaunericii Archiepi ..
- Cap. x.** Hic tractat vltimus secundum visionem sompni de diuersa psecutione et occasione quae in fida Ciuitate quodammodo absq[ue] vlla p[ro] tunc defensione ue furie superbiae prodolos faciebant et qualiter diuinitati famam vanae perterritis ciuitates ..
- Cap. xi.** Hic plangit secundum visionem sompni quasi in propria psona dolores eorum qui in silis et speluncis pro timore temporis illius latitantes se inuenerunt ..
- Cap. xii.** Hic etiam secundum visionem sompni describit quasi in psona propria angustias variis que contingebant hinc qui tunc pro securitate optinenda in Turrim Londona se inuenerunt et de captiua eiusdem turris figurat eam deum turrim similem esse nam p[ro]p[ter] voraginem esse p[ro]p[ter] uicium ..
- Cap. xiii.** Hic dicit secundum visionem sompni qualiter tanta strophabundantia tempestas q[uod] de certo remedio absq[ue] inuicem diuina omnes in fida natus hestauerunt et tunc super hoc precipue quilibet serus ingenium deuocans exortabat ..
- Cap. xiiii.** Hic dicit secundum visionem sompni de quatuor uoce diuina in ecclesia clamante et quomodo deus placentis tandem precab[atur] tempestates seduit et quomodo quasi in sollicitudinem pro felicitate occasus fuit Al[ex]ander Granulus id est Walterus furiarum dicitur Capitaneus ..
- Cap. xv.** Hic loquitur ad huc de nauis uisa in sompniis id est de mente sua adhuc turbata ut si ipse mentaliter sompniando quasi per nauem variis ventis sine gubernaculo ageretur omnes mundi partes pro pace mentis stris tanta inuestigasset et tandem in partes Britannie aratoris ubi tunc pars est fuit se applicasse dicit etiam qualiter uox in sompniis sibi inuenerit q[uod] ipse omnino scriberet ea que de mundo in illo struente uideret et auerisset et ita terminatur sompni ..
- Cap. xvi.** Hic recedit vigilans gratias deo qui eum in sompniis a periculo libe rauit ..

Explicauit Capitula libri primi ..

Incapunt Capitula libri Secundi ..

Prolog.

Hic dicit q[uod] ipse iam vigilans secundum uocem qua[m] in sompniis acceperat intendit scribere ea que se mundo uidit et audiuit et uocat libellum istum uox clamantis quia de uoce et clamore quasi omnium conceptus est uult in huius operis principio spiritum inuocare ..

Cap. i.

Hic dicit secundum q[uod] se clamore sompni audiuit qualiter stris et ordo mundi papie in partibus istis inuestigauerit in partibus istis et quomodo inuestigauerit super hoc fortissimum accessit ..

presbiterorum consuetudinem abhorrentes eam multo magis castigantes grauer
affligunt ..

Cap. xxi. hic scribit contra hoc qd aliqui presbiteri dicunt qualiter ipsi in carnis lux
uria committens non grauius hominibus iniurias sentiri offendant ..

Cap. xxii. hic describit qualiter omnia et singula que sacerdoti concernunt officium
magne virtutis misteria designant Et primo facit de vestibus sacerdotalibus
ex vray lege ob summam reuerentiam competenter dispositis ..

Cap. xxiii. hic loquitur qualiter sacrificia de veteri lege altari debita fuerunt in signi
ra ac exemplum nunc noue legis presbitero dicit vltim qualiter eorum ex
vray lege sacrificantes altari debent esse sine macula ..

Cap. xxiiii. hic loquitur qd etas sufficiens principii gradum sacerdoti sibi assumit in
homine requiritur loquitur eam de suar rasura pilae et dicit qd talia in
signum mundicie et firmitatis specialiter presbitero commendunt dicit vltim
qd presbiteri a bonis non debent esse operibus otiosi ..

Cap. xxv. hic loquitur de presbiterorum dignitate spiritali et qualiter sui si bene agant sua
officia plura alios proficiunt firmitatem de suis malis exemplis delinquenti
magis ministrant occasiones ..

Cap. xxvi. postquam dixit de errore illorum qui inter sanctos sacerdotum ministerii sibi
assumpserunt querunt dicitur scilicet tempus nunc de errore solitarii
qui ecclesie periculose dicuntur ..

Cap. xxvii. hic querit causam que solitarii animos ad ordinem presbiteratus suscipi
eundem induat tunc enim causas precipue allegat tractat eam de quatuor
causis que raro ad presbiteros contingunt .. Explicat capitula libri terti ..

Incipiunt Capitula libri Quarti ..

Cap. i. de quo tractatur de errore Clerici ad quem precipue nunc spectat regi
men animarum Jam intendit tractare de errore vray religiosorum Et
primo dicit de monachis et aliis locorum temporalium possessionem optinen
tibus ordinis vero illorum sanctitatem committentes illos precipue qui contra
faciunt opera redarguit ..

Cap. ii. hic loquitur de monachis illis qui contra sui ordinis statuta abstinentie
virtutem linquentes secleratis sibi corporales multipliciter assumunt ..

Cap. iii. hic loquitur qualiter modus et regula qui a funditoribus ordinis promit
fuerunt constituti iam nunc a viciorum consuetudine in quibuslibet subuertunt ..

Cap. iiii. hic loquitur de monachis illis qui contra iuramentum sui ordinis multa
dumtaxat ad usus malos suo nequitate proprio habitu sibi clauiculis presumunt ..

Cap. v. hic loquitur qualiter monachi extra claustrum vagare non debent ..

Cap. vi. hic loquitur de monachis illis qui non pro vray seruitio sed magis vray
hominis mundi honore et voluptate habitati sibi religiosi assumunt ..

Cap. vii. hic loquitur qualiter pacem vray cum ceteris virtutibus a quibusdam
claustris vray superuentibus se turbauerunt ..

Cap. viii. hic loquitur qd sicut monachi ita et presbiteri a vray sunt
excessibus culpantes ..

Cap. ix. hic loquitur qualiter religiosi multa videntes omnes alios infelicitati
existunt ..

Cap. x. hic loquitur qualiter vray quicquid in religionis negotiis voluerit professionem

cuncta mundi vicia penitus abnegare et animi virtutes acquirere et
observare tenentur ..

Cap. p^m. **H**ic loquitur qualiter religiosi consuetudinem mulierum specialiter curare debent ..

Cap. r^m. **H**ic tractat quasi sub compendio sup. his que in religionis professione scilicet
finitiorum suaciones districte obseruanda finaliter existunt ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur ulterius de mulieribus illis que in habitu moniali sub specie
religionis vel professione suscipientes etiam sui continentiam non
obseruunt ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur qualiter ordinari ex sua viciosa qua mulieres religione vela
tis se sicut corrigere ipsas multoties efficiunt deteriores ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur de castitate consideratione que maxime in religione mulieribus
conuenit professis ..

Cap. r^m. **P**ostquam tractatum de illis qui in religione possessionem sui ordinis professio
nem offendunt dicendum est iam de illis qui errant in ordine fratrum
mendicantium et primo dicit de his qui sub specie paupertatis vmbra frem
luam conspirantes quasi viciis mundi hominum subingunt ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur de fratribus illis qui per hypocritam predicando post peccata
publice redarguentes blaudis tamen et voluptatibus aduulso deseruiunt ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur de fratribus illis qui pro huius mundi famam et quod ipse etiam
quasi ab ordine sui vigo exempti ad confessiones audientes digniores effi
antur sicut in studio scolae cathedras affectant ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur qualiter isti fratres mortuam viuentes ad ecclesie vpi regnum
non sunt aliquantulum necessari ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur qualiter isti fratres mortuam viuentes ad conuicium boni
vales aqualiter non existunt ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur de fratribus illis qui mendicos pueros etatis discretionem non
habentes in sui ordinis professionem attrahendo colloquio blandis
multipliciter illaqueant ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur de apostata fratrum ordinis mendicantium sapie de his qui
sub specie hypocritis simplicitate quasi viciis curias magnatum subuertit
et inestimabiles suis finibus sepissime causant errores ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur qualiter isti fratres mendicantes amantem arguendo ampliores et
quorundam delicias de loco in locum cum obo se transferunt. loquitur etiam
de superfluis eorum edificis que quasi ab huius scilicet potentioribus viciis motu
delicate construntur ..

Cap. r^m. **H**ic loquitur qualiter non solum in ordine fratrum mendicantium sed etiam
in singulis cleri gradibus ea que virtutis esse solebant a viciis quasi pote
raliter subuertuntur. Dicit tamen quod scilicet quorundam Bernardi consuetu
dines istis precipue viciis motus et regula specialius obseruantur ..

Explicit Capitulum libri quarti ..

Incipit Capitulum libri quinti ..

Postquam dictum est de illis qui in statu cleri regere spiritualia deberet
dicendum est iam de his qui in statu aulice temporalia defendere
et impiorum tenentur. Et primo distinguunt causas ex quibus ordo
militaris cepit originem ..

Cap. II.

Hic loquitur qualiter miles qui in mulieris amorem exarsens ex concupiscentia armorum se implicat everitas bene laudis honorum et hoc multum meretur describit eam infirmitates amoris illius cum passionibus variis ad invicem motibus maxime contrariatur ..

Cap. III.

Hic describit formam mulieris speciose ex cuius concupiscentia illaqueam multum corda rationis iudicio sepiissime detrahuntur ..

Cap. IIII.

Hic loquitur ubi in milite mulier dominat amorem voluptatis omnem in eo vere probitatis militiam extinguit ..

Cap. V.

Hic loquitur de militibus illis quos unus pro mulieris amorem aliter pro manum mundi famam armorum labores exercet suis tamen virtutibus absque summe laudis merito vacuis pertransit ..

Cap. VI.

Hic loquitur interius de commendatione mulieris bene cuius conscientia virtus approbata omnes mundi delicias transpauit loquitur eam de muliere mala cuius concupiscentia vir sapiens resistit ..

Cap. VII.

Hic loquitur qualiter militia bene disposita omnibus aliis virtutibus quibuscumque omnium securitatis prestat emolumentum ..

Cap. VIII.

Hic loquitur qualiter militia improbitas alios gratias quoscumque sua sepe importunitate et offendet ..

Cap. IX.

Postquam dictum est de illis qui in statu militari iam publicam servitium debent illisam dicitur est iam de istis qui ad abos et potius pro generis humani sustentatione perquirentes agriculturam labores subire tenentur ..

Cap. X.

Hic loquitur ulterius de diversis vitiis laboribus qui sub aliorum regimine confusa variis debent pro bono communis operibus subingari ..

Cap. XI.

Quia variis rerum proprietates usui humano necessarias nulla de se pronuncia sola parantur universis. Immo alios mundi conservatores cumque moderatores instituntur per quos singulis bonam regionem alternantur etiam moritur de quorum actu scribere consequenter intendit Et primo dicit quod in mundo concupiscentia amore politica magis gaudet quam omnium malorum radice mundicia ad presens prodolor extirpare presumpsit.

Cap. XII.

Hic loquitur de duabus avaricie filiabus scilicet usura et fraude que in civitate orientes ad civium negociationes secretum prestunt obsequium Set primo dicit de conditione usure que vrbis potentioribus sui iura specialibus manifestat ..

Cap. XIII.

Postquam dicit de potentia usure iam de fraudis subtilitate dicere intendit que de civium consilio quasi omnibus et singularibus in emendo et vendendis ea que sunt agenda procurat et subtiliter disponit ..

Cap. XIV.

Hic loquitur ulterius quomodo fructus singula artificum rationem et de his virtutibus ubi cumque sua subtili dispositione gubernant ..

Cap. XV.

Hic loquitur de fine illo multum et impudens qui utilitatis rebus sibi adoptans in concupiscentiam suam accendit militiam que magis suam quam regimini sui importunitate perturbat et extinguit ..

Cap. XVI.

Hic loquitur eam de fine illo qui linguosus et furiosus in rebus publicis seminum discordiam excitat loquitur de variis causis quibus et de illis male lingue contingunt .. Explicavit capitulum libri septimi

sumpuit capitula libri septimi ..

Cap. i.

Ergo de errore in singulis temporalium gratibus existente tractatum est
nam quia unumquemque sub legis iusticia gubernari oportet tamen
de plebis intendit de illis qui iuris minister dicuntur quibus tamen ipi
omnem suam cautelam iusticiam confundunt et propter minister suam multa
placiter evadunt. Sed primo dicit de illis qui iuris practicum in fallacia
in iuris confusionem exercent.

Cap. ii.

Hic loquitur de causidicis et advocatis illis qui dicunt populi deprecantes
et homines alienis vitam largissimis sibi possessiones adquireunt de quibus
tamen ut dicitur vix gaudet terram heres.

Cap. iii.

Hic loquitur de causidicis et advocatis illis qui quante plures sunt in iu
riam tanto magis suam scientiam patriam tenent et iuris colore subtilia
pleacines suis cautelis innocente plim fundamentum illaqueant.

Cap. iii.

Hic loquitur qualiter isti causidici et iuris Advocati in sua gradatam ascen
dentes facultate Judicij aspirantes officium iudiciale solum tandem caui
men attingunt. ubi quasi in cathedra preesentiae sedentes unione iudici
ae ceteris paucis prioris sui antea conditionis existunt.

Cap. v.

Hic loquitur quasi per epistolam iudicij illis dicitur qui in caduca suam
divitiarum multitudine sperantes remm aduocent suam ponere nullatenus
dignantur.

Cap. vi.

Hic loquitur de errore vicorum Valluorum necnon et in assistis iudicibus
qui singuli iure conditi eorum causas iniuste supportantes pauperes
absq. iusticia calumpniantur et opprimunt.

Cap. vii.

Hic loquitur qd sicut homines esse super terram necessario expedit ita
leges ad eorum regimen institui oportet. tamen leges custodes
verum a falso discernentes vnicuique quod suum est equo pondere distri
bunt. De erroribus tamen et iniuriis modo contingentibus innocenciam
Regis nri amoris eratis causa quantum ad presens excusat.

Cap. viii.

Hic loquitur qd ergo omnes quicumque mundi status sub regie iudicis
tatis iusticia moderantur. Intendit ad presens excellentissimus nri Regi
nis quantum epistolam in eius honore etiam scribere consequenter ex qua
ille rex noster qui modo in sua puerili constituitur etate cum obsequiores
postea sumptis annos gratia merita diuina in suis regalibus exercendis
cunctis iusticiis et primo dicit qd quibus regalis potentia quodam
modo supra leges extollatur regiam tamen decet clementiam qd ipse ho
mo moribus inherendo quasi liber sub iusticie legibus se et suos in aspectu
Regis altissimi assidue gubernet.

Cap. ix.

Hic loquitur qualiter rex sibi male consulentes cunctis curare peditoresq.
regni sui penitus extinguere suos eorum ambitiones iniustis diligencis
investigare et quos extra iusticiam errantes iunctis debita pena corrigere
debet et distinctis castigare.

Cap. x.

Hic dicit qd rex sano consilio adherere ecclesie iura supportet et erigit
equos in iudiciis et piosus existat summo famam cunctis mundi opibus
preparat.

Cap. xi.

Hic loquitur qualiter regiam libertatem in vicorum nullatenus decet
matere seruitutem sed sicut coram populo alios exellit potentiam ita coram
deo pro ceteris ampliori virtutum claritate habundantia.

Cap. xii.

Hic loquitur qualiter rex a suis carnis voluptate illicite specialiter se

debet abstinere et sub stare legis constitutione propter summam offensam
sue coniugis tantum licet fruatur consortio ..

Cap. riii. **Hic loquitur et petit magnifico iam Regi nro quoniam nup serenissimo
Principis patris sui exempla dicens qd sibi et quando necessitas illius
erigit facilius rex contra suos hostes armis prohibentes audacter excedit
et qd ille nulla aduersitate sui ductus constantiam visceribus alijs
amittit ..**

Cap. riiii. **Hic loquitur qd absq iusticie experti causa rex bellare non debet Sicut
insuper qd regie congruit dignitatem sustinet tamen prouiso regimine ma
gis amore qm austeritatis rigore suos subditos tractare ..**

Cap. xv. **Hic loquitur scdm Salomonis experientiam qd ceteris virtutibus ac reg
in gubernaculum preualet sapientiam que deo et hominibus regem magis
reddat acceptabilem ..**

Cap. xvi. **Hic loquitur qualiter celi deus qui est rex regum et summus summam
animi a regibus terre pura mente precipue colendus est et super omnia
mentendus ..**

Cap. xvii. **Hic loquitur qualiter rex in caritate dei et proprio diuino contra sup
uementem mortem que nullo parcat regi omni se debet diligencia
promouere ..**

Cap. xviii. **Hic loquitur in fine istius eple ubi pro statu regis deuotus exorat ut
deus ipius eadem iam floridam in omni prosperitate conseruet et ad
laudem dei sui et sibi concessa plebis utilitatem feliciter perducit in
omni ..**

Cap. xix. **Hic recapitulat quodammodo sub figuris et exemplis tam veteris qm
nouo testamenti in quibus preterit qd eoz loco qm in omni scitate lege
dei et fidei xpi primitus augmentantes ecclesiam colabant et a sui
mortui sunt iam resurgunt alij precipue se clerici qui illam omnium vicia
multitudine suffocantes corrumpunt ..**

Cap. xx. **Hic tractat ulterius qd sicut virtuosus nuper in ecclesia existentibus sicut
fuit viciosis sic et mundi pueris omnis militia nup se pbitate famosis
suerunt modo alij qui neq diuine neq humane laudis digni efficiunt ..**

Cap. xxi. **Hic loquitur adhuc ulterius super eodem qualiter loco eoz qui nuper
ceteri fuerunt et constantes surreperunt modo alij qui huius mundi
concupiscentes pudens constantiam portus amiserunt .. **Explicit
capitula libri Septi ..****

Incipiunt Capitula libri Septimi ..

Cap. i. ****P**ostquam de singulis gradibus per quos tantum in spiritualibus qm in
temporalibus error quasi vbiq diffunditur tractatum habuerimus
erunt iam secansum quorundam opinionones tractare intendit de pedibus
status quam gradibus duos videtur in sumptis quoz videlicet peram
quedam pars ferrea quecumque fuit in figura veteritatis huius mundi
erat in quam nos ad presens tempus que est quodammodo in fine scilicet
evidentia tenemur .. Et primo ferri significacionem declarabit ..**

Cap. ii. **Hic loquitur contra istos errores omni ferro in hoc saltem tempore
superiores quorum diuine insparantur nullus ut dicit possunt
esse valens ..**

- Cap. III. Hic loquitur de statu sancta parte pedum que factis et fragilis erat et de eiusdem parte significat.
- Cap. IIII. Hic loquitur de hac vltima de inferno que in pedum statu diuersitate nouissimo in tempore euentibus figurabatur dicit enim qd ea que in iudicacionis humane virtuosam fuerunt in hunc modo contrarium singula inuertuntur.
- Cap. V. Quia vniuersusq; ad presens de mundi conuersione fallacis iudicabitur hic de statu et vltima de mundi uersione et de inferna vltima de humane vltima consequenter.
- Cap. VI. Hic loquitur de principio creacionis humane desinat eam qualiter mundus de usum hominis et homo ad usum dei creatus erat. Ita qd si homo deum suum debite non colat mundus que sua sunt homini debita officia vltimis reddere non teneatur.
- Cap. VII. Hic loquitur qd ex quo creator omnium deus singulari huius mundi delicias usum subditio humane dignum est qd sicut homo delicias scilicet corpus fruitur ita scilicet spiritus deo creatori suo gratum obsequium cum gratia deo usque toto corde rependit.
- Cap. VIII. Hic tractat qualiter homo dicitur minor mundus Ita qd scilicet hoc qd homo bene vel male agit mundus bonus vel malus per consequens existit.
- Cap. IX. Hic loquitur qualiter homo qui minor mundus dicitur a mundo scilicet corpus in mortem transibit et sicut ipse corpus sui peccato huius mundi corruptionis dum vixit causat euentum ita in corpore mortuo postea putredine subire corruptionem cogitur Et primo dicit de mortuorum peccatis corruptione secundum Superbiam.
- Cap. X. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Inuidiam.
- Cap. XI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum iram.
- Cap. XII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XIV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XVI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XVII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XVIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XIX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXIV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXVI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXVII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXVIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXIX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXIV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXVI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXVII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXVIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XXXIX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XL. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLIV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLV. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLVI. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLVII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLVIII. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. XLIX. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.
- Cap. L. Hic loquitur de corporis mortui corruptione secundum Auiditiam.

hec mors non oueri set plus conuincit bonon

Dofficit in requiem mortuus vnde scum

hic loquitur de duplici morte peccatoris vna et qua corp^u hic resol
uit alia et qua digno dei iudicio penis pectus anima cruciatur..

Hic inuis infelix qui se viuens male gessit

Quo grauis in morte pena vorabit eum

Mors etenim duplex homini debetur iniquo

Est mors prima grauis altera feda magis

Prima nequis corpus de mundo separet illud

hec valet vltimus que sibi ferre iustis

altera set grauior animam deuocat ad suum

reddat et hanc Satanae que solet esse dei

ponit in ambiguum que sit mundana voluptas

Et fore dit certum penam quod omnis adest

Penam quidem carnari dolor omnis quo vegetabit

Quo semper moritur nec valet ipse mori

Non vox vlla valet inferas eiecere penas

Quoniam tormentum languida sine cauent

hinc timor atq; tremor labor et dolor inde sequet^r

Perpetue penae mors fuit absq; mori

Qui morte mori seu iugi viuere morte

id est differt diuis viuere sine mori

heu mortem repetit totiens quia nil nisi mortis

effigiem miseris miseret ille locus

Ille locus quem terra famos quem frigus et arbor

exuam tenebre quem uox noctis et umbra tegit

verum ibi mentes conuolat et ignis ab estu

corpore consumet penam timenda iuuat

Porro ibi qui semper habet torquere nec virgum

deficiat tortum torrida pena teret

Quicquid erit placatum carni subuertit omne

Quod fuit et dulce torquet amara lues

Quod fuerit pulcrum fecit turpissima forma

Quod fuerat sanum pena resoluit opus

Quod fuerat forte tunc viribus exposit^r

Est sapiens stultus est ibi diues mops

Quod fuerit luxuriosus prius est ibi verum et ignis

fit gula que fuerat insatiata famies

Sunt tenebre visus pungens et scorpis tactus

Gressus et in laqueos mortis habebat iter

duces torquentur strepitu fetoreq; intres

Et que sunt penae gustus amara sapit

Est ibi flens oculus sens stridens omneq; membrum

Soluitur in luctum quo sine fine solet

Quod fuerat vera mors est quot corpus erant

per far comburens semper in igne torquet

heu set pumago dei imper tam pura creatura

illa dolens animam demons instar habet

Cap^m

III.

Non tibi contingit ubi fulmina set nosq; moestas
 Viperas media compta medela mittit
 Scelus ubi continuis dolor est ut parturientis
 Tempora nec venie spectat habere locus
 Perpetuum pene tormentum nemo gehennis
 mente caput set ubi stat dolor absq; pari
 Sed de mente venit de corde cito qd. in ista
 Scilicet materiam plus noquit extra manus
Qui vultu vel qui facie vel quo comitant
 Tunc apparebit iudicialis apex
 Terribilis vultus facies quasi sit furibundi
 Horridus aspectus aspera quosq; iunio
 Audiat ille furor brevis ira set absq; remissa
 Deum vel venie vel pietatis habens
 Inter et angelicus actus neq; non evadens
 Iudicium faciens ordo sequetur eum
 Angelus hic et homo pariter tormenta subibunt
 Numq; pro meritis soluet uterq; suis
 Efficiuntq; pares pene quos imper iniquis
 Deorum pariter efficiuntq; amos
 Distinguent ubi malus et bonus ille sinistram
 Ille tenens dextram iudicantq; ferent
Qui tristis erit miseris sententia danda
 Perpetue mortis perditione morti
 Hec erit illa dies domini qua luce patebunt
 Scelus occulta que modo clausa lateant
 Hec erit illa dies ne huius illa tremenda
 Qua non subsistet angelus absq; metu
 Cum vix si iustus puncto saluandus in illo
 Suspice quo fugies que fuga nulla quidem
 Est igitur mentis prudentis mentis honeste
 Mentis discrete talis timere malum
 Cumini felix tales evadere clades
 Qui valet et merita vivere laude sui
 Cumini felix o scela p omnia felix
 O preservatus oq; beatus homo
 Qui poterit mortis tantis evadere pennis
 Felicitatibus sed gaudia ferre suo

Hunc igitur scelerat sapiens et computet acies
 Qui prius advenit iudicis illa dies

Postquam de gaudis et penis que bonis et malis debentur
 tractavit consilium offeruit id unusquisq; ad bonos mores
 se converterat et de his que negligenter omisit absq; desperatione
 committis indulgentiam a deo confidenter impleret.

Quinq; repentinum casum beatus homo invenitur
 Cum remem flammam suscipit aura scelus
 Care memento tu quis sis aut vnde vel ne quis
 Vel cuius facies iudicantis eras

Ap. 11

Marginal notes in a narrow column on the right side of the page, written in a smaller, cursive script.

Ad caro sit fragilis fallax facilisq; moueri
Dona sit ut peius pessima prompta sequi
Spiritus hunc mundum spuat speretq; futura
Semper in auctoris fixus amore sui
Ad caro spiritum subeat cumq; sequatur
Spiritus auctori seruat ipse suo
Ad motus carnis moderetur uicemotus
Et mors et pena mortis habenda ualis
Idon poterit melius hominis caro uita donari
Qui qd mente gerat mortua qualis erit
Fletibus afflicus est dum fata gerat fletu
Penamque uiuat estq; salubre fatis
Hec deus ceteris hec crimina uendicat illi
Que confessi dolens non resistunt facti
Qui reus est igitur homo penam temporis sui
Suffragent donec diluat omne malum
Ut sic purgatus cum iudex uenerit illum
Effugiat penam que sine fine uincet
Idam qui iussa dei non seruat et ultimum uite
Sperat ad infernum uenit ille trahit
Scripture fallunt aut certe noscere debet
Ad redit ad uentum uix animalis homo
Sicut cum uicio uia fit seruus et in se
Idon habet admissum solvere posse iugum
Ego perpes et debetur pena necesse
Qui sibi peccandi uelle perbene facit
Parce uenpe deo aprui tamen et misereri est
Vnde licet sero te reuocare stude
Ffigmentum uim uouit ser et tpe mefer
Eandem uentum qui peccat eius opem
Idon te desperes pius est deus multo semper
Qui negat esse pius sentiat esse deum
Hic quasi fons uicus patet omnibus et ualari
De fons uisat aquas hic puerne nequit
Hec qua spem mundum presumpas sepe fatigat
Tu tibi spem pone fluit oportet agi
Ut sapiens speres tibi sit tua spes moderanda
Eius habent sancto freum timore regi
Idon timor excedit quo desperatio mentem
Folluat multo deum meritis amore tunc
Hec spes presumpat ser auct qumpta timore
Hic timor est uirtus spes et troy salus
Hec meditando tamen tua mens se fuit remota
Semper amara tamen speret habere bona
Manans ut uitas memorare uouissima semper
Deum nam uita sua per uite uimus
Hespe uide ueritas quia tempus abesse
Ffestinatq; simul prospera cuncta ruet

entur
mores
perade

Cap. III
177

Et loquitur qd sunt modo pauci qui aut propter celi affectu
aut gehennae metum suavis vite voluptatibus renungunt set
quatenus caro concupiscit omnia postposita ratione ardencius
perficere conatur.

Qui sibi commemorans puto singula ponderat equo
Sentat a fine gloria vana fore
Quic tamen a viciis est quilibet infatuatus
Ad se facte suo vix memonatur bono
Ansp suum corpus colit et se carnis amore
Gaudet et est anime causa relicta sine
Gloria nec celi merces neq pena gehennae
A mundi laebe iam renouare queunt
Sic caro sic venon sic mundus vbis modernos
Seunt vt xpi vix fuit vultu iter
Est caro que fragilis venon versatus iniquis
amusus in hoc hominum tempore regna colunt
Et sic bruta quasi perit humane rationis
Virtus cum viciis corporis acta regit
Est homo nunc animal sicut set non rationis
Cum vuit bruti condicione pari
Respa scripture bruta natura gubernat
Iudias arbitrium nec rationis habet
Est igitur brutus homo peior quando voluntas
Pretet naturam sola gubernat cum
Corporis seu virtus p singula membra reueluens
Naturam viciis ferunt ad acta foris
De anime ratio carnis viciis vigore
De virtute nichil interiore sapit

Pongerit carnis modo sunt berisio plebis
Et sola peccati iustificabit opus
Que solet illa vix veteri de more bene
Iam noua virtuti frenu libido mouet
Inter eos mundi quibus est donata potestas
Sic volo sic inbeo sunt quasi iura modo
Incurubunt iusti clamantes ve qd in orbe
Impia pars hominu singula regna terit
Vis prohibet leges euertunt omnia mores
Virtus peccati turbans quassa perit
Mundus turbatur rerum confusatur ordo
Involuntis simul omnia grande chaos
Squalidus in terra sic fact genito: genitibus
Ad natura suo vix fat in orbe loco
Timor et ambitio gula fraus inuenienta libido
Ira timor mentis sustineta laudis amor
Ambitiosus honor amor et sceleratus bendi
Ipe voluptatis vsus et ecce malis
Furta rapina dolus metus et puria testes
Sunt mundi qd erit ammodo nulla fides

Hic loquitur de variis vniuersis occasione peccati
in hoc scilicet in quasi cotidie contingentibus que absque
istorum virorum meritis et orationibus nullatenus
sedari poterunt ..

Accidit veniunt precepit quos fore pro
Et patuere sui verba timenda dei
Decessore famas pestis motus quoque terre
Signum de celo stat quoque guerra modo
Admiratur aduersus regnum consurgere regum
Sens contra gentem sic patet omne malum
Ut peccatis sic est hominis fustus modo sanguis
Vita tacet pietas et sunt ista deus
Est et adhuc vnde extenta manus ferientis
Continuus plagis nec timet vllus eas
Longinuis domini sententia sepe morat
Vn bonus inuisus nec malus vllus erit
Quem deus ille fert nullo valet orbe tueri
Si non contritum culpa relinquit eum
Mortem peccatis non vult deus inuis miseris
Vult ut veritatem quo sibi vita datur
Est pius ipse deus scripturis sicut habemus
Iero Eodem Abrabe dixerat ipse pie
Inter iniquos ut milia tu populorum
Hecce decem iustos et miserebor eis
Est michi inani soli proprii miseris miseris
Multis pro paucis parere curis libere
O deus ergo tibi quis dicam quomodo mi
Sunt vitium sunt tibi iniqua quasi
Nomen decem iusti modo sunt meritis ut cor
Stellifer ipse dies curat in orbe malos
Aut deus oblitus est inuenire ad miseriam
Dormit vel fugit aut sibi facta latent
Veritas ut suam deus est accensus et ignis
Sulminat inde iacob iras lata fuit
Sic et plasmata suam plasmator abhorret et ipse
Loquitur pro factis que videt ipse malis
O qui mentali videt ex oculis malis in
Omnibus in gradibus commutare dies
Dere tunc poterit quod talia nullus ab evo
Impunita sui crimina vidit homo
Quis stans ille modo qui sit transgressus et ordo
Quem iustum dicam deficiat vnde stans
Hoc nisi gratis emittit dubio prope quod generalis
Decasus vite prosperitatis adest
Sed quia de summo gradibus mala progreduntur

Est qui summus eos corrigit ipse deus
Hic loquitur sub compendio recapitulando finaliter de
singulis mundi gradibus qui singulatum a debito deuantos

Cap.
XXI.

Cap.
III.

ordines virtutes diuinitudo extinguit et ex quo viciorum
sunt augmentando multipliciter exercit ..

Dum presbiteri solam summa gerit
 Dum propter munera vestit habere deum
 Curans aut curam seruare et ipse
 Dum vagus exercitus arcuit omne genus
 Dum presbiteri casta nunc luxuriosi
 Quae que querunt plurima sumptu fouent
 Ex fratre mores suum dicitur solvere
 Dum tamen contra facit vicia sola
 Indignus amor monachos sibi struxit ut ardeat
 Dum petit iusticia claustra tenere sua
 Asperitas suum fratres in carnis somnabat
 Regula sed mollis ammodo parceret eis
 Dum iusticia fuit et sibi gratia prompta
 Genas nunc carceri sui quia vita mala
 meritor suum iustum peccat sibi lucrum
 Dum quos fraude sua querit habere lucra
 Simplicitatis animi fuerat soluta colom
 Dum magis inuoluitur cor gerit ipse feru
 Ex suum iustia nulli parebat amica
 Quam vici argenti subest vbiq; sibi
 Par status imparis est acerbis artentibus
 Excedit suum quisq; viciis iter
 Sic pietas humilis terreturq; superbia regunt
 Tuor adest agilis torpet et cunctis amor
 Permittet irascere et abit patientia simplex
 Vult et acerbis sollicitudo perit
 Ebrietatis non sobrietatis tenet ammodo mensis
 feruet et in viciis arapula plena abis
 Casta pudicia viciis precingere lumbos
 affuit et modo vult soluere luras eos
 Super larga manus inopi sua munera spsit
 Dum caput et bursam claudit auara tenax
 Sic modo quot viciis modo sola superbia munitum
 Quae viciis sceleris precipitant opes
 Sic quot tuor edax daces sua signa sequentes
 Subsedit imperio viciis metus suo
 Sic quot auariciae manubi vel mente rapta
 Intendunt populi iura negando dei
 Quot gula scilicet torpet quot torpor: inanes
 Carnis delictis fecit in orbe suo
 Singula nempe viciis anime caro sic qd vbiq;
 subest inuicem in crimine munitus viciis
 Singula fallacia mundi dulcedo subegit
 Viciis tamen inuicem inuicem nequit
 Lam in fine libri loquitur unguis in speciali de patria illa
 in qua natus fuerat vbi quasi plangendo conquerit qualiter

honores et virtutes veteres a variis ibidem erroribus: superue
mentibus ut dicitur ad presens multipliciter enervantur

Singula que dominus statuit sibi regna per orbem
Sic magis in christi nomine signa gerunt
Sic ergo set proprium super omnia Sic ergo terram
In qua principium fuit origo mentium

Quomodo agitur alie terre non subruor inde
Sunt tamen ipse fons sisto remotus eis
Patris set uniuersam que me suscepit alumpni
Partibus in cuius semper adhero uniuersis
Sic si quis patitur mea viscera compauntur
Nec sine me dampna ferre valebit ea
Eius in aduersis de pondere sum quasi versis
Si perferet perfero si cadit illa cado
Que magis ergo grauiti presentem tempore fallentem
Et sicut alii sustulit plango inuicta

Quia modo sensu res est que pessima cunctis
Nam poterit sic fons et origo mali

Hec quia iustitiam proual abcessit fugatam
Cessit et est alibi par socera sibi

Patris que iusticie ducum solet ostula ferre
Nunc fugit a terra mis perit ore quia
Nunc iam nequam sumunt sibi regna magis
Vis ubi et velle uera nec vlla videt
Nunc ubi se vertit unguis sine iure sequit
Leges set populis inde subit omis

Corpore suo meo non tantum torquor: uniuersis
Sunt inuicti pro minimo res quibus vix ego

Non est de modestis quod aduereum modo lecti
Que caro deposcit omnia namque sicut

In terris alius venis et si preceunier
Exsoluit meritis hoc alimide suis

Est ibi nam postea lex que conuincit ad omnes
Iudicat et causas terminat absque dolo

Non statim aut ferre non domi preces timor aut quid
Possunt a minimo tollere uera vix

Et sic iustitiam redunt quodammodo aliam
Carus que fragili conuincione cadit

Set nos in patria non solum vincam ista
Sed carnis stimulo quo stimulatur homo

Quia suas meritis lex transtulit uera uis
Sic per obliquas patria nostra vias

Sunt in tanto quod sicut amplius dedit
Non erit in uis partibus vix deus

Sunt has partes vincam qualis ab eis
In nullo mundi tempore visa sunt

Non tamen est terra que gaudet in omni vix
Set magis in uis fit modo vixi fera

11
FEM

Sterilis terra nouum sibi viduata
E consilio lesa nec medicamen habens
Sic tibi fortuna latuit modo qua reparabas
Super in orbe tuum non habuisset patrem
Si tibi esset sortem tibi commisit esse solam
Sani venit ipa tu reddere palam soli
Nunc palletis tuis ingris aurora veniens
Fumus sui alius fuit in orbe magnus
Nuncq; inuenturus flos que tibi creuit habunde
Dicit et a vicis inueterata peris
Feditis nunc volueris ventum munera fuitis
Conuenit in fatis tuis prospera tuis
Sed sens hanc causam specialius esse notandum
Quia locus iste modo distat honore suo
Hoc scio qd cunctis locus in proverbis adest
Et quasi nunc specialium tendit omnis eum
Quia per terras fatali lege geruntur
Et reputant set ego non tu stans puro
Adon est fortuna que talia causat habenda
Hec fors set merita nisi p aca mala
Qui tamen hanc stare modo credit et hanc reuocare
Vult purget crimen sic reuocabit eum
Gratia prompta dei querenti tibi inuenietur
Nam sibi conuersis dicitur ipse deus
Suum pia pro pace recant pro vestro terre
firmiter iusticia fecerat acta sua
Suumq; fides steterat et amor sine labe manebat
Nunc qua pars anguit fors bona cuncta tulit
Nunc igitur nisi sit contra deo reuocata
De fors fortuna plus queat esse mala
Vota vetusta precum redant dominis dominor
Et redant dominis cum pietate suis
Per quem pax et honor et tempora sunt redibunt
Que pro peccato sunt fugitua modo
Prospera qui veteris vult tempore esse reuocata
Dicit et emendet facta priora hominis
Est deus ipse pius pius et seuerus iniquis
Sic valet ob meritum quisque habere deum
Hos igitur domine tua gratia que solet olim
Ferre reis veniam te miseratione iuuat
Anticipet pietas tua nos ne erit eorum
Sens ubi sit dominus qui solet esse pius
Si proci accessum lacrimis iustissime iuris
Adam sine te nullum fas qd habemus openi
Nunc tua pro lapsis merenti gratia rebas
Vostri nec anterior sit tibi culpa memor
Quamquam pigra fuit causis tua gratia iuris
Est tibi nunc illa que solet esse salus

Nos peccatores sumus et tu plus miserator
 Fac bonitasq; tua nos opus esse tuum
 Si plus peccaret vir plura remittere posses
 Materiam venie sors tibi nostra dedit
 Si quocumq; homines peccant tua fulmina mittas
 Exiguo presens tempore mundus erit
 A te peccatorem sic cum circumspicias orbem
 Auctor pacificum fac opus esse tuum
 Nos deus aliue tui serui quibus modo tardi
 Te non fortunatum credimus esse deum
 Scimus te solum super omnes esse colendum

Sic nostri solus tu miserere deus
 Et sic loquitur qualiter ea que in hoc presenti libello quasi
 sompniando de mundi scripsit erroribus non ex se tantum
 sed ex plebis voce comuni concepit. Consultat tamen suavit
 ad signis inde se culpabilem sentiat priusquam nobis peiora
 succedant tempora suam ex humili corde culpam penitens
 emendet.

Ap.
 FFb.

Hec ego compegi versus quos fuderat in me
 Spiritus in sompniis nox erat illa grauis
 Hec set ut auctor ego non scripsi iocra libello
 Que tamen ausum trado legenda tibi
 Non minor ex capite proprio me scribere fecit
 Ista set ut voces plebis in aure edabant
 Quem sua mens mordet de voce sit ille reuorsus
 Curat ut in melius que tulit egra prius
 Qui tamen nunquam se sentit ab inde quereus
 Transcat et meritis sic set dæry suis
 Quem non culpa grauat mea non sententia culpant
 Venerat hanc nullus sit nisi forte reus
 Que grauet ergo tibi gibbosus namq; panelli
 Et non stans equis ferre recasit omnis
 Non tamen in specie quemquam se pondere culpe
 Datus set eo se probet vitus homo
 Non ego morsura sistenti crimine quemquam
 Nec meus vilius crimina versus habet
 Que sompniis cepi vigilans mea scripta pegi
 Sunt bona facti bonis et mala linquo malis
 Quis enim mundum gemit esse dei acerrimum
 Vindicta nostri pro grauitate nulli
 Ergo suam culpam vitareo corde priusquam
 Consumpta finis corrigat ipse malis
 Corripit hic mundum qui cor vermet sibi mundum
 Cor magis vnde regat hec sibi scripta legat
 Quos scripsi plebis vox est set et ista cedebis
 Quo clamat populus est ubi sepe deus
 Qui bonus est autem bona set pueris obaudit
 At bona set promiss autem ista bonus

Hec ita scripta sunt malis ut bonus animo fiat
 Et bonus hec querat ut melior gerat
 mundus non fecit iustum bene summus credit
 Quando se excedit mundus ut arma redit
 mundus erit talis fuerit vnicus homo qualis
 Obset vitialis quilibet ergo nullis
 Culpa quidem lata qua virtus stat vitata
 Cum non purgata fuerit set continuata:
 Que meruit fata sunt sibi sine data.

Sicut libellus qui maculatur. Doy clamantur. Citius papue super
 articulo pium infortunium quod infortunato Ricardo secundo in principibus
 regni sui ut auersus quasi ex deo contra. nobilitate in Anglia contingebat.
 Et tunc alterius quia ipse non inde remorsus minus magis ad motum
 animi induratus regnum sui assiduis oppressionibus necessitate flagellare
 non desistit. Summe iudice flagellum vltim in sue deposicione exterminum
 non momento assecutus est. Tunc namque tunc regni nobiles super hoc specia
 lius moti scilicet Thomas Dux Glouernie qui vulgarter dicitur est Regius
 Edwardus comes Arundelle qui dicitur Equus Thomas comes de Harroby et
 cuius nomen dicitur. In vero volumus cum quibusdam aliis proceribus
 sibi adherentibus ut regni malicie fautores delecent ad dei laudem regni in
 comodum in uiam facti nullo animo conuicti insurrexerunt prout in hac
 consequenti cronica que impertita est scriptor manifestus declarare intendit.

Ista tripartita sequitur que mente perita
 Trinitas seruetur. nam pars que prima videtur.
 Est opus humanum. pars illa secunda primum.
 Est opus inferi. pars tertia iure superi.
 Est opus in xpo. vir qui bene sentit in isto.
 Sicut potest iura. quis aique sic quis sit et ira.
 Est tamen hoc clamor. omnia vincat amor.

Ista circumuentione facere non timent. Opus in xpo est. deponere super eos se sed et exaltare humiliter hoc unum
 deus fecit odiosum. Primum de solo suo proceat. et pium beniamini cum edocuit quassimulit tunc potius sub
 linari conuenit.

... in manu est inq
 sic etiam et pscm ad
 hor qui fecerit in
 deo peccat et quasi in fide
 sic mentis ubi fides in
 desine.
 ... in inferno est. pax
 turbare iustos q regni
 interficere hoc enim
 pax eius in inferno
 ...

Tunc caput mundi. Ter et sex supra fa illi
 Et decies quinq; cum septem post super adde
 Tempus tale nota quia tunc fuit Anglia mota
 Quam stat commotus paxque amore remorsus
 Principio Regis ortur transgressio legis
 Quo fortuna cadit et humus retrograda vadit
 Quomodo fuerit ipse quera non bene reret
 Tempus adhuc plangit sup hoc quod vnum tangit
 Libro testante fiat omnia scripta parte
 Et alibi dicta transit nec ab aure relicta
 Indistis unice vulgaris que tulit na
 Quibus in vltis timent vir iustus ab illo.
 ... in mundum cui semper habet neq; fatum.
 Tale remorebat ipm qui nunc carebat.

... in pax per dno
 ... tempore
 ... in se dno
 ... in pax
 ...

... in inferno est
 ... in se dno
 ... in pax
 ...

127
Commem ergo sans humili qd corde rependat
Digni creatori dum creatus homo
Hesitat ut ipse sui factoris querat autorem
Hesitat ut ipse sciat quis sit et unde venit
Hesitat ut agnoscat quo nomine orbe solus
Pere amicus mundus dicitur esse unus
Si minor est mundus quo mundi machina consistat
Digne si querat est meminisse sui
Si minor est mundus que sunt primum mundi
Si meditemur agit unde sit et quis homo
Si se nesciverit nec eum cognosceret a quo
vel per quem factus est nec amaret eum
Et tamen est illi substantia facta biformis
Quo componit eum spiritus atq; caro
Ut deseruiret factori spiritus eius
Et mundus carni spiritusq; caro
Est ancilla caro fragilis cuius dominatrix
Desuper est anima de ratione dei
Hinc tamen a mundo caro vita negat rationem
Inquit et hec anime iura subire sine
Sic seruit dominans sic regula fallit et extra
Deiuit illa deo que foret utrius homo
Sculptor o stulto conuictus celica mundo
Prospiciens aurum queris habere litum
Cur dominus rerum quare detritus vniuerso
Parus cupis cupias mirum magnum homo
Orbis terrarum tuus est et quicquid ab illo
Estruitur arbitrio subditur omne tuo
Idempe parens rerum celo dimissus ab alto
De tua descendens est tibi factus homo
Noli te regno peccata subdere noli
Que cibus fugiunt ista carnea sequi
Sed satigatis humiles animo transtuleris terras
Desuper in celis arripe fortis iter
Tu si magna petis deus est super omnia unguis
Si bona quoniam bonus est dicere nemo potest
Vul genus aut ferus tibi nil vel corruptus manus
Mortis ab excessu vilitatis habent
Quis penetrasse iuvat furus archana p[ro]phetarum
Rationesque suos composuisse libris
Sollis iter celsis phagis hincq; mentis
Et vaga vel summo sidera fixa polo
multaq; preter ea factis archa nouerit et nunc
Philosophus cuius est nomen unius perit
Dum res et rerum causas vestigat ipocritas
Dum medicinali corpora serunt ape
Causis enim poterat sapientia nulla mederi
Cum medico maxime lex subienda foret